

Historický ústav FF UHK**Oponentský posudek bakalářské práce****Autor: Alena Koudelková****Studijní obor: Prezentace a ochrana kulturního dědictví****Název práce (česky): Milostná korespondence Jindřicha VIII. a Anny Boleynové****Vedoucí práce: Mgr. Miroslav Beněš****Oponent práce: doc. Mgr. Jiří Hutečka, Ph.D.**

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
Objevnost a originalita tématu	B
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie, struktura práce	D
Schopnost analýzy pramenů a literatury; jejich úplnost	A
Adekvátnost vyvozených závěrů	C
Stylistika, respektování gramatických norem, poznámkový aparát	B

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: A-B-C-D-E-F.

Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení F, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Hodnocení práce:

Předložená práce Aleny Koudelkové je pokusem o analýzu milostné korespondence anglického krále Jindřich VIII. s Annou Boleynovou na počátku jejich vztahu (dochovány jsou pouze dopisy psané Jindřichem). V českém prostředí se jedná o bezpochyby inovativní počín, jakkoliv v britské historiografii jde o důkladně zpracované téma.

Práce sestává ze tří částí – rozboru existujících edic dochovaného souboru osmnácti dopisů (autorka bohužel nespécifikuje, zda všech, i když se zdá, že je tomu tak), přehledu existující literatury k tématu, a samotné analýzy. Jakkoliv je tato struktura smysluplná a vlastně velmi přínosná, její realizace není bez problémů. Jakkoliv autorka popisuje genezi jednotlivých edic velice podrobně, pomíjí některé zásadní informace, a to především stran použité metodologie týkající se klíčové otázky datace – dozvídáme se tudíž sice, že edice obsahují dataci či její novou variantu, autorka však vůbec neřeší zásadní otázku, a to na základě čeho daná edice dopisy datuje. Podobně autorka nepracuje ani s dalšími kontextuálními závěry, jež editoři stran souboru dopisů vyslovují – jednoduše tudíž nevíme, jak se jejich interpretace v čase vyvíjí. Autorka toto opomenutí sice poněkud napravuje v části věnované historiografii, ta je však (přiznaně) pouhým přehledem a autorka bohužel tento přehled nijak neuplatňuje ve stěžejní poslední kapitole.

V jejím rámci je třeba nepochybně ocenit autorčinu vcelku zdařilou snahu korespondenci analyzovat z různých úhlů, což se jí místy i relativně daří, ovšem pouze v rámci limitů daných právě prací s literaturou a také samotnou strukturou analýzy:

- a) Kvalitě a hloubce analýzy by nepochybně prospělo, kdyby autorka jednotlivá sledovaná témata dokázala kontextualizovat nejen s existující literaturou k Jindřichovi samotnému či Anně Boleynové, ale i s obecnějšími texty (např. literaturou na téma dobové kurtoazie, ideálu rytířství na prahu renesance, atd.). Získala by tím vhled a větší potenciál pro porozumění diskurzu Jindřichovy komunikace, resp. typickým tropám, které užívá, a nemusela by se tolik pozastavovat např. nad stylizací Jindřicha do role služebníka/trpitele a naopak Anny do dominantní pozice v rámci partnerské dynamiky. Literatura na toto téma

je v evropské historiografii velmi bohatá a autorce, která nezapře nemalé analytické, resp. interpretační schopnosti, by dodala potřebnou oporu a jistotu, které by jí umožnily vyslovit adekvátnější a především argumentačně strukturovanější závěry.

- b) Jakkoliv v rozsahu bakalářské práce asi nelze autorce vyčítat zvolenou strukturu témat (vývoj vztahu, potivou nemoc a rozvodovou politiku), sama v jednom bodě nabízí potenciálně nosnější analytický rámec, kdy by bylo možno dopisy číst čistě diskurzivně, tj. ve smyslu Jindřichovy sebeprezentace: nestálo by za to na pozadí dobových kulturních konstrukcí analyzovat Jindřicha-milence, lovce, panovníka, atd., tak jak se tato témata vyskytují a proměňují napříč korespondencí? Zde jsem si ovšem vědom, že bakalářská práce, případně samotné prameny mohou takový přístup limitovat, a bylo potřeba jedno či druhé rozšířit za hranu časové/prostorové únosnosti.

Vedle výše uvedeného pak spatřuji problém také ve skutečnosti, že autorka sice jasně deklaruje, že v analytické pasáži bude užívat edice z 19. století (resp. užívá edici od Johna Luce), nikde se však nedozvíme, proč právě tuhle a ne edice jiné.

Z formálního hlediska je práce kvalitní a až na drobné detaily jí nelze příliš vytknout. Výjimkou jsou příležitostné zásahy šotka v podobě překlepů („neopíjel ani další romantické vztahy“) či chybějících písmen (Walter Wels/Welsh), resp. chybné interpunkce. Podobně jako jiní studenti, i autorka má bohužel problém s termínem potencionální (resp. potenciální).

Zde jde ovšem o pouhé detaily, jinak je práce Aleny Koudelkové veskrze povedená a je na ní třeba ocenit především odvahu, s níž se pustila do tématu z obecných dějin, úsilí v kompletaci rozsáhlé literatury i dostupných edic, a především – její analytickou bystrost. I z toho důvodu nevidím problém v tom **doporučit práci Aleny Koudelkové k obhajobě.**

26. 5. 2021

doc. Mgr. Jiří Hutečka, Ph.D.